

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת ע"ין חמד - אגודת ציון

לעילוי נשמת נסכי בת רחל שנלב"ע ב-כ"ג תמוז ה'תשנ"ה

פְּרֻשֵׁת דְּבָרִים - מַעֲלַת תּוֹכַחָה

העלון מוקדש להצלחת

יציאת אריאל בן טובה
 יניב בן גילה
 שמואל אימן בן אסתר זרי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה-
 ליאור יהושע סומך וב"ב
 יהודה אריה בן רחל ברכה
 עינת בת רחל ברכה
 רחל ברכה בת פדילה דליה
 נעם יצחק בן רחל ברכה
 יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
 שלמה ודנה דוד וב"ב
 קסיר אפרים וב"ב
 י.מ.ש. כדורי
 חיים בן בכרוי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
 תרצה בתייה בת ימנה ניט
 עמית בת טובה
 חגית בת גילה
 נתנאל בן ג'ינה
 אילון בן גיליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
 אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
 מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזירי בת סטה-
 מרדכי ניזירי בן פרחה-
 מאיה בת עדי
 גילה בת אקבאל -
 אסתר בת סוליקה
 מדרל בת חנה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה-
 יהודה בן סעידה
 נעם יצחק בן רחל ברכה
 אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
 תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
 אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
 נחת מכל יוצאי חלציהם
 מוריה בת רחל ברכה
 יהודה אריה בן רחל ברכה
 שלו בן מדרל פחימה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 מישא אסתר בת זוהרה
 דוד בן נדה
 כל עם ישראל
 נחום בן כיריה
 טובה בת אורה
 אליהו בן מאיה
 רחל בת זוהרה
 שאול בן סילביה
 יעקב בן אסתר

"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל" (דברים א,א)

דמשיחא לא תהיה תוכחה מתקבלת ויראי חטא יהיו נמאסים.

אכן עצם ההסכמה להתכופף ולקבל את תוכחתו של מוכיח נחשבת כדבר קשה ביותר, גם ללא חברה קלוקלת הנותנת גיבוי למי שאינו רוצה לשמוע בקול מוכיחים, כי האדם מעצם טבעו אינו סובל הערות. גאוותו הטבעית מונעת ממנו ספיגת חיצו ביקורת.

אולם, קבלת התוכחה היא הכרחית לשלימותו של האדם. בהעדר הסכמה לקבלת תוכחה מונע האדם את עצמו מתיקון פגמיו ומעלתו הרוחנית. הוא דומה באותה שעה לחולה, הסובל יסורים ומכאובים, אך ממאן לשמוע לעצת הרופא. ולכן מי ששונא את התוכחות, חסם בפני עצמו את דרך התשובה. שלמה המלך במשלי (טו,י) כותב: "מוסר רע לעזב ארץ, שונא תוכחת ימות". פירוש "אחת דתו להמית"- מוות רוחני, ללא אפשרות לחזור למוטב ולשוב בתשובה.

חכמינו (אבות פרק ו משנה ו) מנו בין ארבעים ושמונה מעלות, שהתורה נקנית בהם את אהבת התוכחה "אוהב את התוכחות". ולואי שלא נהיה, חלילה, היפוכו הגמור של אדם זה, שעליו מדברת המשנה. שלא נהיה מאותם ששונאים את התוכחות.

קודם פטירתו מכנס משה רבינו את כל עם ישראל כדי להוכיח אותם. הוא מגולל בפניהם את דרכי התנהגותם משך ארבעים שנות שהותם במדבר. הוא מוכיח אותם אחת לאחת ואינו חוסך בביטויים קשים ביותר. הוא לא נמנע מתוכחה קשה ונוקבת כמו: "למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה' (דברים טז, ט) ". דוגמא נוספת לתוכחה נוקבת: "כי אנכי ידעתי את מרירי ואת ערפך הקשה, הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם ה' ואף כי אחרי מותי (דברים לא, כז) ".

לא קלה היא קבלת התוכחה. אף אחד לא אוהב לשמוע תוכחה, ודאי לא כאשר היא פונה אליו ישירות. אדם אוהב לראות עצמו כמושלם או כקרוב למושלם. כאשר מוכיחים אותו, משמע, כי הוא רחוק מהשלימות, והוא מנסה להתכחש לכך.

יתירה מזאת. אם בימינו עסקינן, הרי החברה החומרנית מפריעה מאד לקבל את התוכחה. מי שמקבל תוכחה בקלות נתפס, רחמנא ליצלן, כחלש אופי וכרפה שכל, המתכופף בקלות לכל רוח מצויה. לא אלו הלצים ופורקי העול, הנתפסים כחלשי אופי וכמי שאין כוחם בידם לעמוד כנגד זרמים שונים. יראי ה' ומבקשי המוסר, הם שנתפסים ככאלה. כבר חכמינו חזו זאת, כאשר קבעו לפני שנות אלפיים, כי בעקבתא

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת

יצחק בן פנינה הי"ו

ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה

לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה

ובריאות איתנה

לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

02/08/2014		ו' אב תשע"ד	
פרשת דברים			
הפטרה: "חזון ישעיהו"- ישעיה א			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
21:04	18:59	20:17	ה"ם
21:01	19:15	20:18	ת"א
21:04	19:08	20:19	חמ"פ
21:01	19:16	20:16	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – פת עכו"ם

פת שאפה בעל בית עכו"ם האם מותר לאוכלה ?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

פת שאפאו "בעל הבית" גוי לבני ביתו, שלא על מנת למכור בחוץ, אין לו היתר אפילו אין מצוי שם פת ישראל כלל, שיעקר הגזירה משום חתנות, ואם יאכל מפת בעל הבית יבא לסעוד אצלו. אולם יש להתיר בשעת הדחק. כגון, שנמצא בתענית והתענית קשה לו. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ב) דאין מי שמורה להקל. אולם שם (ס"ח) הביא י"א להתיר. ובספר זבחי צדק (אות ט) כתב דהעיקר בדעת השו"ע לאסור. וכן הגרי"ח בבן איש חי (חקת אות ד). אולם בשעת הדחק יש להתיר כדעת הי"א שהובא בשו"ע כנ"ל. וכן העלה הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"א (חיו"ד סימן ה אות טז) ובשל סופרים הלך אחר המיקל. וע"ע הליכות עולם ח"ז (עמוד צ).

אם יהודי השתתף באפיה כגון שזרק קיסם לתנור שאפה בו גוי לבני ביתו, או שהדליק את האש קודם האפיה, הפת מותרת. **מקורות:** מרן בבית יוסף (שם) כהרמב"ם והרשב"א שסמכו להקל ולא כהטור שהחמיר.

הפוך בָּהַ וְהִפְךָ בָּהַ דְּכֹלֵא בָּהַ

ספר דברים הנו "**משנה לתורה**", ספר שלמעשה מסכם את כל ספרי התורה ומספר את סיפור העם היהודי. בספר זה מרומז **כל נושא תהליך השידוכים**, שכידוע מדברי רבותינו- קשה זיווגו של אדם 'כקריעת ים סוף'. מאחר וזהו משנה לתורה, ניתן להשליך על כך שכל התורה כולה רומזת על תהליך השידוכים לקראת הקמת בית יהודי, המבוסס על אדני הכשרות והטהרה.

הכול מדברים בדיבורים – **ואלה הדברים** – מדברים על הרצון לשידוך, על הכמיהה בהקמת בית יהודי נאמן, על הרצון למצוא את 'הזיווג האמיתי', ולמעשה מחפשים את ההשלמה של הצד השני ולזכות להיקרא אדם. לאחר שמדברים על הרצון להתחתן, פונים אל ה' ומתחננים – **ואתחנן** – מתחננים, שיעניק לנו את השידוך הטוב ביותר ובזמן המהיר ביותר. מתחננים בפני הקב"ה, שייתן לנו את האשה הצדיקה, יראת השמיים, בעלת טוב לב ומידות טובות (וכנ"ל האי"ש).

ואז מתחילים בפועל את השידוך, והמיועד פועל **עקב** המיועדת, בודקים, רואים, שואלים – עוקבים אחריה. בודקים האם היא מתאימה או לא, וכל זאת עוד לפני שנפגשו. הכול על הנניר – מה מידותיה, מה היא מחפשת וכו'. לאחר מכן אנו רואים אותה – **ראה** – נפגשים, מנסים לבדוק האם יש התאמה בסיסית, מדברים על עניינים של דיומא, ובודקים, האם יש על מה לדבר.

לאחר מראה העיניים אנו **שופטים** את המיועדת – האם היא באמת, מה שאני מחפש, האם היא עונה על הבקשות שלי. האם היא עומדת בקנה המידה החיצוני, ובעיקר הפנימי, שאני מחפש ובכלל – האם יש התאמה. לאחר החתונה, כמובן, יוצאים מן הבית – **כי תצא** – יוצאים מבית האב, אל בית חדש, וכמובן, מיד **כי תבוא** אל בית משלך, אל הדרך החדשה בה בחרנו.

וכאן ספר דברים נותן לנו מסר עצום **בחיי הזוגיות**. **חיי הזוגיות מורכבים מפשרות, שינויים ונכונות להתגמש, וותרנות, האזנה, נתינה, הענקה וכו'.** הם בנויים מההבנה שהאחר שונה ולמעשה עלינו להשתנות ולהתאים את עצמנו. אם אדם אינו מוכן להשתנות, מתעקש להישאר בעקשנותו, לא להתגמש ולא להבין את הצד השני, אזי הוא ניצב במקומו – **ניצבים** – ואז אין מקום להמשך השידוך ומכאן **וילך** חזרה ל"ע כבראשונה אל בית הוריו, וזאת כיוון שאינו מוכן לשינויים.

אבל כאשר הוא מוכן להאזין לצד השני – **האזינו** – ומוכן לוותרנות בחייו ולנסות לתקן את מידותיו לטובת הקמת בית נאמן בישראל - אז **וזאת הברכה** - ויזכה הוא לכל הברכות הכתובות בתורה, כיוון שאשתו משלימה אותו.

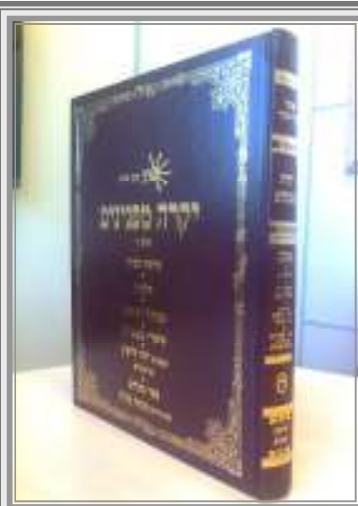
ספר "יקרה מפנינים"

להזכירכם, ניתן עדיין להשיג את הספר "יקרה מפנינים" חלקים ג'- ד'.
400 עמודים עם כריכה מהודרת. בנוסף הספרים מכילים את ספר התהלים עם פירוש.
הספרים המרכזים את העלונים ומופצים לצורך זיכוי הרבים במחיר הפחות מעלות ההדפסה!

מלווים בהסכמותיהם של גדולי רבותינו, ביניהם:

הרה"ג עובדיה יוסף זצוק"ל, הרה"ג בקשי דורון שליט"א, הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
הרה"צ אליעזר ברלנד שליט"א, הרה"ג שמואל פנחסי שליט"א, הגה"צ יצחק מאיר מורגנשטערן
הגה"צ בניהו שמואלי שליט"א, הרה"ג שלמה רוזנר שליט"א, הרה"ג חיון משה שליט"א
הרה"ג אברהם יוסף שליט"א, הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א, הגה"ח שמואל שטרן שליט"א

הספרים מחזקים מאוד באמונה וביטחון. חובה בכל בית! למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 4115673, ניתן לקבל את הספרים לכל כתובת בארץ באמצעות שליח! מתנה נפלאה וייחודית לבר-מצווה, בת-מצווה, חנוכת בית, סיומים, פרסים לילדים מצטיינים, פרסי תהלים ועוד

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הצדיק הגאון הרב משה מלכא זצ"ל הידוע בתור "אוהל משה" - נולד במרוקו בשנת ה'תרח"צ (1937). עלה לארה"ק בהיותו כבן 17 והגה"צ ר' אליעזר בן דוד שליט"א לקחו לישיבה קדושה. עוד מנעוריו בבית שאן היה סובב הולך כל בין הזמנים ומקבץ בחורים להביאם לישיבות בבני ברק. בכל בין הזמנים הביא כמה עשרות נערים וקירבם לתורה, רבים מהם מרביצי תורה לרבים היום. למד בישיבת 'קול תורה' ובעודו בחור נקרא לשמש בקודש כמשפיע רוחני בישיבת 'פורת יוסף'. אחר חתונתו למד בכלל ואלוז'ין, שם ארגן את האברכים לבוא לתפילת שחרית השכם בבוקר, לאכול כריך ולהתיישב מיד ללמוד ברצף, כשהוא עצמו לומד רצוף עד הערב בלי הפסק.

הצדיק היה מקושר מאד לרבים מחכמי הדור ובפרט עסהגה"צ רבי רפאל ברוך טולידנו שסייע בידו רבות להקים את הישיבה. אך בעיקר היה בקשר חזק מאד עם הצדיק רבי ישראל אביחצירה (ה'לבא סאלי) ולקח אליו פעמים רבות את כל תלמידיו, כדי שילמדו איך צריך לעבוד את ה' באמת ובתמים והרבה להסתודד עימו. הקים עולה של תורה. כשבא למקסיקו הייתה חרבה ושממה מרוחניות, והיום יש בה קהילות קהילות יראים ושלמים מפירותיו ופירי פירותיו. הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל אמר על רבינו: גדול הדור באמונה וביטחון.

גאון. ענוותן מופלא. מלומד בניסים. בעל אמונה מופלאה בבורא. בעל מידות עצומות. איש חינוך. רבים פנו אליו ונושעו. מייסד וראש ישיבת 'אוהל משה' ומוסדותיה בבני-ברק. בהיותו בשנתו ה-74 תקפתו המחלה הנוראה ל"ע בייסורי תופת נוראים ושמח בהם! היה מתחנן בבכיות לקב"ה באומרו: "אם צריך למרק אותנו, מרק! יסר! העיקר שנבוא לפניך נקיים". נפטר ב-י"א מנחם אב ה'תשע"ב (2012). חי כ-75 שנים. ציונו בבית-החיים ויז'ניץ בני-ברק בחלקת שומרי שבת. רבינו זכה ונכדיו ממציני עולם התורה בישיבות ובכוללים.

אביו: ר' ניסים. **אימו:** מרת עישא. **אשתו:** מרת חנה (בת נעמה ויקטוריה - אחותו של ר' יוסף כהן מקים ומנהל מפעל החסד האדיר "חסדי נעמי"). **אחיו:** ר' אליהו (ראש כולל "עמלה של תורה" ברח' רבי עקיבא בב"ב), ר' שמעון (ראש כולל סנהדריה ירושלים). **בניו:** ר' יוסף חיים (ראש כולל "יקרי טבריה"), ר' ישראל מאיר (מנהל רשת הת"תים "אהל משה" ב"ב ו"חניכי הישיבות-אמרי בינה"), ר' אברהם ישעיהו (ראש ישיבת "קנייני התורה" ב"ב). **חתניו:** ר' שמעון ועקנין (ר"מ בישיבת "אהל משה" ב"ב), ר' רפאל אביטן (ראש ישיבת "נר ישראל" אלעד).

מרבתי: ר' עזרא עטיה, ר' שלמה זלמן אוירבך, ר' גדליה אייזמן ויבלח"ט הגר"ש בעדני

על העובדה שהיה מחובר בתורה סיפר חברו הגה"צ רבי ישראל גנס שליט"א (מראשי ישיבת קול תורה) על פעם אחת כשהשתכר בפורים עלה על גג ישיבת קול תורה ובמשך 7 שעות חזר על שיחותיו של המשגיח האגדי ר' גדליה אייזמן זצ"ל (שנפטר בשנת ה'תשע"ב-2011, בהיותו כבן 101 שנים) הבחורים פחדו כח הזמן שלא יפול מהגג ולכן נשאר לשמור עליו אבל התפעלו מדבקותו בעבודת ה'. אחד מהבחורים ששמרו עליו רצה באותה עת לצאת מהישיבה וללמוד "בגרות" אך בעקבות שעות אלו נשאר בישיבה והיום הוא ת"ח חשוב מאד.

סיפור תלמידו ר' יצחק. כ כי הצדיק לא רצה להתמקד בתלמידים כישרונים! כשניסו לגבש קבוצת עילויים, הוא אמר: 'אני לא עושה ישיבה בשבילי אלא לכבוד הקב"ה ואלו ואלו הם בניו'. הוא יותר התמקד ביראת שמיים ועבודת ה'. הרב הקדוש ראש ישיבת "מעייני תורה למשה" בבני ברק אמר על רבינו בדמעות: היום לוקחים קמח סולת ואופים ממנו חלות, אבל רבי משה לקח אותנו חטים, קצר ודש טחן וניפה לש ואפה ובחום ליבו והפך אותנו לחלות...

שחרית השכים קום לעבודת ה' וקרא ברכות השחר כשעה ויותר, הכין עצמו לתפילה בקדושה ובטהרה ואח"כ התפלל בהשתפכות עצומה באהבת ה' ודבקות בו באופן נפלא מאד. תפילתו נמשכה יחד עם כמה מניינים ורק בסביבות חצות סיים תפילת שחרית. דמעותיו נשפכו כמים ממש, ומאות אנשים שהתפללו עמו מידי יום יכולים להעיד, כי בכל תפילת עמידה שפך דמעותיו, שהיו מטפטפות מזקנו כביום הכיפורים. לאחר מכן הקפיד מאד לשמוע קדיש תתקבל. פעם חיפשוהו מארחיו בחו"ל ולא מצאוהו. רק לאחר כמה שעות התברר, שנסע שעתים כדי לשמוע קדיש תתקבל...

כאשר היה נפנה לסעודתו, לא אכל אם לא ידע שיש לו אח"כ זימון והיה ממתין, עד שמצא מי שיסיב עמו לסעודה. גם בהיותו בחו"ל עשה מאמצים אדירים והיה מוכן להתבזות לשם כך וללכת אחר אנשים למקומות נידחים ובלבד שלא יפסיד מעלת הזימון. אפילו במטוס הקפיד על כך. כמובן שדברי תורה בסעודה היו העיקר, ונראה, שכל האוכל היה רק תירוץ לצורך הד"ת הזימון וברכות הנהנין.

זוגות רבים נושעו מברכת הצדיק בפרי בטן. בשמחת תורה היו באים בוגרי הישיבה הרב היה רוקד ללא הפוגה הרבה מעבר לצעירים, כל בגדיו היו רטובים ממש, ולא היה יושב אפילו רגע אחד. במוצאי החג היה בהתרוממות הרוח עצומה מברך ברכות נפלאות. כאשר אמרו לו על אחד הבוגרים, שעדיין אין לו ילדים, מיד ציווה עליו לבוא בשנה הבאה עם בן וכמובן כך היה- פעם אחר פעם.

בשנה האחרונה לחייו, כאשר סבל ייסורים וגם לא רצה להקשות על ילדים שישוה עימו אך רצה לחוג את ליל הסדר עם זימון ומתוך עבודת ה', ביקש מממשו להביא לו שני זוגות חשוכי בנים, והוא מבטיח להם בתוך שנה ילדים, כמובן שרבים מאד רצו לבוא אך הוגבלו לשניים בלבד. עוד לפני ליל הסדר של שנת ה'תשע"ג זכו שני הזוגות כאשר אמר. הזוג הראשון, שלא זכו לפני בטן למעלה מ-12 שנים - נולדו להם תאומות, והזוג השני שלא היו להם למעלה מעשר שנים ילדים זכו ונולד להם בן.

בכל ליל שבת אחר תפילתו הארוכה, עוד לפני שהלך לערוך קידוש, הלך בבני-ברק כדי לבוא אל הוריו לנשק את ידיהם ולבקש את ברכתם, זאת למרות שהיה כבר מעל גיל 60!

הַיְהוָה דָּן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

עד כמה עלינו לדון כל אחד לכף זכות- אי אפשר לתאר ולשער. פעמים רבות, למרות שבעינינו רואים אנו, אם נחקור ונדרוש, נגלה שאין כך הם פני הדברים. להלן סיפור מופלא, שנכתב לר' יוסי מח"ס ה'אור היומי' מפי שכנה ששמעה מפי בעלת המעשה גב' נ. מירושלים. ומעשה שהיה- כך היה: באחת הקהילות החרדיות בירושלים, התגוררה משפחה בת עשר נפשות. הבעל עבד בעבודה פשוטה, כדי להביא פרנסה לבני ביתו ואת שאר הזמנו הקדיש ללימוד תורה. האם לא עבדה, היא הייתה עקרת בית ודאגה לגידול ילדיהם. באחד הימים, לאב קרתה תאונת עבודה ל"ע, והוא לא יכול היה להמשיך לעבוד. כיוון שלא למד מקצוע ולא היה יכול לחזור לעבודתו הקודמת עקב מצבו, הוא לא מצא תחליף, והמשפחה מצאה את עצמה חיה מקצבה דלה של הביטוח לאומי. **לאחר שהמשפחה סיימה את כספי הפיצויים שקיבל האב, לא נשאר להם די למחייתם ולהוצאות היום יומיות.**

משפחות בקהילתם, שהכירו אותם היטב, ידעו כי לא נהוג אצלם "לקבץ נדבות", והם החליטו **שעשר משפחות מהקהילה, יתמכו במשפחה זו מכספי המעשר שלהם לאורך זמן מידי חודש בחודשו**, כך שעל ידי הכסף הזה יוכלו בני המשפחה לרכוש את הנחוץ להם למחייתם ביום יום. וכך נהגו במשך זמן רב. עבר זמן והבת הגדולה של המשפחה הנתמכת התארסה. כמובן, שכל בני הקהילה הזמנו למאורע המשמח, **ובייחוד הזמנו, אותן המשפחות, שתמכו בהם לאורך השנים.** וכך מספר גב' נ. שנמנתה עם קבוצת המשפחות התומכות במשפחה, כבר עם קבלת ההזמנה "חשכו עיניה". הם ידעו בוודאות, כי גם בצד החתן, אין עודף אמצעים, **בלשון המעטה.... אך הפלא ופלא, מקריאת ההזמנה לחתונה התברר, כי היא עומדת להיערך באולם הכי מפואר ברמת גן!**

הגיע היום המיועד, והקהילה ובתוכן "המשפחות התומכות" נסעו לחתונה. במשך כל הערב שרר שקט נבוך ביניהם, והם ניסו להסתיר את מבטיהם החשדניים... הרי סוף כל סוף, מדובר במשפחות ששמירת הלשון הוא לחם חוקם, אך בליבם חשבו, **מהיכן יש למשפחה נתמכת כסף עבור חתונה מפוארת כזו?** מדובר בתזמורת של חמישה נגנים, פרחים בכל מקום, בופה עשיר עם סלומון טרי ומעושן, ביצי דגים וכל טוב מכל הצבעים, בשר נמס בפה, ארוחת מלכים של ממש! ואילו קינוחים, פונדו שוקולד עם רוטב של פטל יער ועוד ועוד.... גם שמלת הכלה נראתה ככזו, שנתפרה על ידי תופרת בעלת שם ולא נלקחה מאיזה גמ"ח.

כל החתונה נערכה ברמה גבוהה מאד, שהעידה על כסף רב שנשפך כמים. דבר אשר לא תאם כלל את מצבה הכלכלי של אותה משפחה נתמכת. מובן שאף אחת מהמשפחות בקהילה לא יכלה להרשות לעצמה חתונה ברמה כזו לילדיה, והתמיהה רק גברה. לאחר התלבטויות, החליטה אחת הנשים מהמשפחות התומכות, להרים טלפון לאם הכלה, שהייתה מיוודדת איתה, להודות לה על ההזמנה לחתונה ולנסות לברר, **איך הם יכלו להרשות לעצמם לערוך חתונה מפוארת כזו, כאשר הם חיים מהיד לפה?**

היא התקשרה אל אם הכלה, ולאחר דברי נימוסין אמרה לה: "ודאי נדרש לכם הרבה מאד זמן על מנת לארגן חתונה כל כך מושקעת", האם ענתה, עם נימה של עייפות: "לא, אפילו את השמלה של בתי היא לא נתנה לנו להזמין, היא טיפלה בכל!". "מי זו היא?" ענתה לה. "סליחה, כל כך התרגשתי והייתי בטוחה שכל העולם יודע, אך בעצם שכחתי לספר לכם". ואז האמת החלה להתברר, "חיפשנו אולם לחתונה של הבת, והמליצו לנו על מקום זול, קטן וצנוע אבל נקי ונעים, עם אוכל ברמה סבירה. הגענו למקום, וראינו חדר גדול בכניסה של בניין רגיל, עם פלורסנטים ותקרה בגובה רגיל, אבל היה בהחלט נקי ומסודר, עם וילונות מאירים, ובסך המקום השרה תחושה נעימה. המנה במחיר של שקלים אחדים, טעמנו אוכל פשוט, אבל מבושל ומתובלן כראוי, לא שוחה בשמן או חומץ.

בכל אופן, זה מה שיכולנו לאפשר לעצמנו. הורי החתן לא יכלו להשתתף כמעט. ובעלי התחיל לנהל משא ומתן עם בעל האולם על אפשרות לבשר בנוסף לעוף המוצע. כל אותה העת, אשתו עמדה לצדו בשקט והסתכלה בי בעיניים בוחנות...לא הבנתי למה. בשלב מסוים פנתה אליי ושאלה אותי: "תגידי לי, קוראים לך קאופמן?", "כן, זה היה שמי לפני החתונה", ענית. "למה?". היא התפרצה בבכי ואמרה לי בהתרגשות רבה: "אוי, את לא יכולה לזכור אותי, היית קטנה מדי. הוריך הסתירו אותי שנה במלחמה. את מאוד **דומה לאמך, את יודעת?**", היא חיבקה אותי ואמרה: "את רוצה לחתן את בתך? החתונה שלה עליי!".

והתוצאה היא, כפי שראית: היא בחרה את הטוב ביותר בכל התחומים ולא יכולתי להתערב. רציתי חתונה פשוטה, אבל היא אמרה לי: "זה כלום לעומת מה שאני חייבת למשפחתך!". אם נדמיון, כיצד אנו היינו מגיבים לו היינו מוזמנים, לאחר שהיינו תומכים במשך שנים במשפחה זו, והיינו נכנסים לאולם ורואים את כל הפאר וההדר מקיף את המשפחה, כיצד היינו מגיבים?! האם המחשבה הראשונה, שהייתה עוברת לנו בראש היא, **ללמד זכות?** או שמא היינו תוהים, האם טעינו בעובדה שתמכנו בהם ואתה משפחה למעשה חיו בינתיים על חשבוננו... "האדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב", וצריך לזכור זאת כל הזמן, ובייחוד בשעת ניסיון! עד כמה אסור למחר ולשפוט על אף מראה עינינו. ומי שיוותר- ידע לו, כי יוותרו לו מן השמים שכן מידה כנגד מידה לא בטלה.

יצא לאור -סדרת דיסקים מיוחדת על סדר הדף היומי העולמי שנמסרו מפי הגאון הרב **שקד בודהנה שליט"א**. רבים כבר החלו ללמוד את הש"ס דרך שמיעת הדיסקים, ולסיים מסכתות

ובנוסף חדש!! חדש!! קובץ שיעורי מר"ן עט"ר רבנו יוסף חיים זלה"ה בספרו הבן איש חי" ו"עוד יוסף חי" הלכות שנמסרו מפי מו"ר הגאון **שקד בודהנה שליט"א להזמנות טל: 050-4131065**

הרב שבתי בן אסתר איטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איריין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
אברהם בן מלכה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר
אורה בת נעימה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יפה בת רבקה ע"ה